մինչ ցարդ. որով սփոփեսցի անձկաւէտ սիրտք մեր՝ կամք յոգեխառնեալ ի մի յերջանկութիւն. Գեղ վայելուչ և զուարթ բերկրութեան յիրաւի փայլին ի դէմս Սրբագումար Ժողովոյս և համայն հանդիսականաց. և որպէս զծաղկունս ի դաշտի ի ծագել արփւոյն՝ հոգենորոգ զուարթացեալ վերընձիւղեմք զհրճուանս սրտից. իբրև զփունջս անուշահոտ ծաղկանց առ Հայրապետդ Մեծ. և բուրմունք խնկոց սրտից մերոց հանգոյն ամպոյ ելեալ դիզանան ի վեր յերկինս ի նշան գոհութեան զվերին Տեսչութեանէն. որ ի խնամս իւր ընկալեալ զՏեղին Էջման իւր՝ ցայսօր անդրդուելի պահեաց յանընդհատ յարձակմանց թշնամեաց և աշխարհաւեր արշաւանաց բարբարոսաց և կողոպտիչ հարստահարութեանց նոցին.

Զ.ի՞նչ ուրեմն աստ համախմբելոցս պարտ իցէ առնել. եթէ ոչ՝ շնորհապարտ զանձինս խոստովանեալ առ Նախախնամողն տիեզերաց՝ բարեմաղթել. զի և յայսմհետէ անդրդուելի պահեսցէ զհիմունս Լուսաւորչական Տաճարիս փայլուն և շքեղ փառօք. յորում որդիք Հայաստանեայց մարդեալք ի կրթութիւնս վայելուչս՝ փայլեսցին որպէս որդիք արժանիք իննտասաներորդ լուսափայլ դարու. Իսկ զՔեզ, Ո՜վ Օծեալդ յԱստուծոյ Հայրապետ, «փառաւոր արասցէ. երկայն աւուրբք լցուսցէ և ցուցցէ զփրկութիւն իւր», զի իբրև նոր իմն Մեսրովբ և Սահակ հանդիսացեալ ի միջի մերում՝ բարձրացուսցես զպատիւ և զփառս ազգի և եկեղեցւոյ մերոյ.

Ձերումդ Վեհափառութեան ամենախոնարհ որդի և Նուաստագոյն միաբան Մայր - Աթոռոյ Սրբոյ Էջմիածնի

Նիկողայոս Ղախեանց.

ԱՅԼ ԵՒ ԱՅԼՔ.

Ռուս Церк. Общест. Вѣстн. լրագրում գոհութեամբ կարդում ենք «Նկարագիր Հայաստանեայց եկեղեցւոյ ժամանակակից վարչութեան» վերնագրով հետաքրքիր յօդուածը.

Թէև յօդուածի մէջ տեղ տեղ երևումէ անհմտութիւն Հայ եկեղեցական կարգաց և պատմական իրողութեանց, բայց ընդհանրապէս առնելով ամենայն համակրութեան արժանի է.

Վեհափառ Տ. Մակար Սրբազնագոյն Կաթուղիկոսի հաստատութիւնը առիթ ունենալով Ռուս թերթը յիշեալ յօդուածը տպելիս՝ բարի ցանկութիւն է ունեցել իւր ընթերցողներին ծանօթացնել Հայաստանեայցս եկեղեցու ժամանակակից վարչութեան հետ՝ պատմական տեսութեամբ անցելոյն.

—

«Աղբիւր» ամսաթերթի հետ շնորհակալութեամբ ստացանք Աղբիւրի 1885 թ. Գ. պրեմիայ «Զարաձի Արամի Արկածները» գրքոյկը, որ փոխադրել է Ա. Սարգարեան. Տպագրութիւնը որչափ և վայելուչ է, սակայն լեզուն ոչ այնքան. Ինչպէս երևումէ, փոխադրողը լեզուի կանոնները և ոճերը շատ տեղ զոհել է մի միայն գրքոյկը ոտանաւոր անելու համար.